

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 26.02.1980, sp. zn. 4 Cz 1/80, ECLI:CZ:NS:1980:4.CZ.1.1980.1

Číslo: 47/1982

Právní věta: Námitky proti rozhodnutí rozhodcovské komise nemožno považovat za oneskorené, ak sa nedá zistiť, kedy bolo rozhodnutie rozhodcovskej komisie doručené tomu, kto námietky podal.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 26.02.1980

Spisová značka: 4 Cz 1/80

Číslo rozhodnutí: 47

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: 65/1965 Sb. § 211
§ 266

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 47/1982 sb. rozh.

Námietky proti rozhodnutiu rozhodcovskej komise nemožno považovať za oneskorené, ak sa nedá zistiť, kedy bolo rozhodnutie rozhodcovskej komise doručené tomu, kto námietky podal.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 26. 2. 1980, [4 Cz 1/80](#))

Navrhovateľ sa domáhal zrušenia kárneho opatrenia uloženého mu podľa ustanovenia § 77 písm. d) Zák. práce. Rozhodcovská komisia, zriadená v organizácii, v ktorej bol navrhovateľ zamestnaný, svojím rozhodnutím návrh navrhovateľa zamietla; dospela k záveru, že navrhovateľovi bolo kárne opatrenie uložené dôvodne. Navrhovateľ sa s rozhodnutím rozhodcovskej komise neuspokojil a podal proti nemu námietky, ktoré boli postúpené na prejednanie súdu.

Okresný súd v Martine uznesením zamietol návrh navrhovateľa na zrušenie rozhodnutia o uložení kárneho opatrenia. Bol toho názoru, že námietky proti rozhodnutiu rozhodcovskej komise podal navrhovateľ po uplynutí lehoty 15 dní určenej na jeho podanie.

Najvyšší súd SSR rozhodol a sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, tak, že uvedeným uznesením súdu prvého stupňa bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Podľa ustanovenia § 79 ods. 5 Zák. práce rozhodnutie o kárnom opatrení sa vydáva písomne a doručuje sa pracovníkovi. Ak pracovník nesúhlasí s rozhodnutím, ktorým mu bolo uložené niektoré z kárnych opatrení, môže podľa ustanovenia § 81 ods. 1 Zák. práce do 15 dní od jeho doručenia podať návrh na zrušenie kárneho opatrenia rozhodcovskej komisii. Rozhodcovská komisia návrh prerokuje a rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia potvrdí alebo zruší. Podľa ustanovenia § 211 ods. 1 Zák. práce môže účastník sporu podať proti rozhodnutiu komisie námietky do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia. Komisia je povinná bezodkladne postúpiť spor na ďalšie prejednávanie súdu, v obvode ktorého má sídlo.

Súd prvého stupňa si v prejednávanej veci nežadovávajú dostatočné skutkové podklady pre posúdenie toho, či navrhovateľ podal námietky proti rozhodnutiu komisie v lehote 15 dní podľa ustanovenia § 211 ods. 1 Zák. práce, ktoré je špeciálnym ustanovením vi vzťahu k ustanoveniu § 247 ods. 2 O. s. p.

Rozhodcovská komisia v tejto veci rozhodnutím zo 4. 1. 1979 zamietla návrh navrhovateľa na zrušenie rozhodnutia organizácie zo 4. 12. 1978 o uložení kárneho opatrenia. Písomné rozhodnutie je založené v spise a malo byť navrhovateľovi doručené do vlastných rúk, ako je určené v ustanoveniach § 266a Zák. práce a § 19 vyhlášky č. 42/1975 Zb. Navrhovateľ na prejednávaní 29. 3. 1979 uviedol, že rozhodnutie komisie dostal 12. 1. 1979. Z tohto prejavu však nemožno jednoznačne ustáliť, kedy bolo navrhovateľovi platné doručené rozhodnutie rozhodcovskej komisie a kedy teda mohla začať plynúť lehota na podanie námietok proti nemu.

Súd prvého stupňa sa uvedenými otázkami nezaoberal. Mal na túto okolnosť vypočúť navrhovateľa, informovaného zástupcu organizácie, proti ktorej návrh smeroval, prípadne člena ZV ROH, majúceho na starosti túto agendu, a zadovážiť si písomné doklady od nich. Až po zhodnotení všetkých týchto dôkazov mohol súd dospieť k záveru o tom, kedy bolo navrhovateľovi doručené rozhodnutie rozhodcovskej komisie. Za danej situácie bola predčasná úvaha súdu, že túto okolnosť nebolo možné zistiť. Aj v prípade nedostatku iného dôkazu bolo treba posúdiť prejav navrhovateľa, že uvedenú zásielku obdržal 12. 1. 1979, a to z hľadiska vierohodnosti tohto prejavu, a tak získať podklad pre záver o tom, kedy bolo rozhodnutie doručené navrhovateľovi. Avšak ani pri nedostatku dôkazov pre uvedený záver nemohla byť táto skutočnosť v neprospech navrhovateľa a súd by musel námietky navrhovateľa považovať za včas podané.

Podanie navrhovateľa z 25. 1. 1979, adresované súdu, ktoré treba považovať za námietky, bolo podľa zistenia súdu opatrené pečiatkou organizácie s dátumom 29. 1. 1975. Ak by sa vychádzalo z toho, že rozhodnutie rozhodcovskej komisie bolo navrhovateľovi doručené 12. 1. 1979 (ako sám uvádzal) a jeho námietky proti nemu prevzala podateľňa odporcu 29. 1. 1979, treba považovať námietky za včas podané. Proti rozhodnutiu komisie môže účastník sporu podať námietky do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia. Lehota určená podľa dní sa začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Ak prípadne posledný deň lehoty na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližšie nasledujúci pracovný deň (§ 266 ods. 1 a 3 Zák. práce). V prípade, že tu začala plynúť lehota na podanie námietok 13. 1. 1979 a jej posledný deň pripadol na sobotu 27. 1. 1979, potom skončila až dňom 29. 1. 1979 (pondelok). V prípade, že súd ďalším dokazovaním nezistí, že navrhovateľ podal námietky oneskorene, bude musieť rozhodnúť vo veci samej a rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia podľa § 249 ods. 1 O. s. p. potvrdiť alebo zrušiť.

Súd prvého stupňa porušil teda svojím rozhodnutím zákon v ustanoveniach § 249 ods. 1 a 2, § 120 ods. 1 a § 153 ods. 1 O. s. p. v súvislosti s ustanoveniami § 211 ods. 1 a § 266 ods. 1 a 3 Zák. práce.